

Som dues germanes covarxines, Esther i Marina. Hem pensat escriure per primera vegada a Tossal Gros contant la història de Noa, una gosseta sense raça definida perquè ens agraden molt els animalaets.

Alguns dies de les vacances d'estiu les passem a la Font d'en Segures. Allí tots els xiquets i xiquetes formem un grup que ens ho passem molt bé perquè sempre estem fent activitats divertides.

Les nostres veïnes Núria i Paula tenen molts animals domèstics. Els donem menjar i passem temps observant-los. Tenen coloms, gallines, pollastres, pavos, conills, canaris, gats, peixos, la gossa Noa i la burreta Margarita, que la van dur els Reis Mags.

De tots ells, la que ens fa divertir més és Noa. Sempre ve amb nosaltres, és carinyosa i té molt de coneixement, també és alegre i sempre espere alguna cosa de menjar.

Noa és menuda. Este estiu ho ha pasat malament perquè va tindre tres cadells i al cap d'uns dies li va vindre una infecció al ventre que quasi es mor.

Sort que la van punxar i a poc a poc va anar millorant, no tenia ganes de res, ni de jugar. Estave amagada i no la vam vore en uns dies.

Can Barberà. Marina ens mostra un gosset amb el que juga.

Marina i Esther

Font d'en Segures: Silvia, Esther i Marina cuiden dos cadells de pocs dies.

Quan ja li havia pasat la malaltia, tornave a ser la d'abans. Un matí tot el grup d'amics i amigues anem caminant fins un mas anomenat la Rualda. Noa ens seguís, com sempre, però quan ja volíem tornar cap a casa, ens adonem que Noa no estave. La cridem pel mas, la cerquem per les eres, mirem pel barranc i els bancals, per les dues basses plenes de peixos rojos i ni rastre de Noa. Tots disgustats tornem a casa pensant la tristesa que sentiria la família, en saber que Noa havié desaparegut. Com ho podíem explicar? Però quan ja estavem prop, no ens creiem el que veien els nostres ulls: Noa venie a rebre-nos plena d'alegria com sempre i nosaltres l'abracem en sentir que l'haviem recuperada.

El que va passar ere que Noa havia notat que era l'hora d'alimentar els seus cadells i va fugir a casa, complint la seua obligació, sense entretindre's amb els nostres jocs.

Després, pensant, vam entendre que la gosseta ens va donar dues lliçons: de ser bona mare i acomplir el deure abans que res. Coses que de vegades algunes persones oblidem. Cada dia estimem més Noa.

Marina i Esther.

